

GIÁO ÁN KỂ CHUYỆN

Mục tiêu giáo dục

Tên truyện

Ulleungdo và Dokdo là của đất nước chúng ta! An Yong Bok

Lứa tuổi

Thiếu nhi (6-9 tuổi)

Chủ đề

- Mục tiêu: Bé tìm hiểu về lòng dũng cảm của An Yong Bok, người đã bảo vệ Ulleungdo và Dokdo.
- Chủ đề: Lòng Dũng Cảm

Từ khóa chính

Lòng Dũng Cảm, Ulleungdo, Dokdo, Usanguk, Isabu, An Yong Bok, Park Eo Dun, Người Bảo Vệ Dokdo, Lực Lượng Bảo Vệ Dokdo, Ngư Dân

Văn hóa Hàn Quốc

- Mục tiêu: Bé quan tâm đến Dokdo, vùng đất của Hàn Quốc mà người Hàn Quốc phải bảo vệ.
- Yếu tố: Dokdo, Người bảo vệ Dokdo

Tiếng Hàn

- Mục tiêu: Bé học về các liên từ dùng để nối hai từ.
- Từ vựng: 와 (Và), 과 (Và)
- Cách nói:
울릉도와 독도 (Ulleungdo và Dokdo),
안용복과 박어둔 (An Yong Bok và Park Eo Dun)

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Chào các con? ! Bà là OOO, "Bà Kể Chuyện Vui Nhộn" đây. Bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện cực kỳ thú vị.

Giới thiệu tên truyện

Hôm nay bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện. Tên truyện ời, hiện ra nào! Đó là "Ulleungdo và Dokdo là của đất nước chúng ta! An Yong Bok".

Các bạn nhỏ, trước khi bắt đầu câu chuyện, chúng ta cùng hát bài hát "Dokdo là đất của chúng ta" nhé?

♪ Theo đường biển về phía Đông Nam của đảo Ulleungdo 87 K / Một hòn đảo cô đơn, là quê hương của các loài chim

Dù cho bất kỳ ai có khẳng khẳng nói đó là đất của họ / Thì Dokdo vẫn là của đất nước Hàn Quốc! Của đất nước Hàn Quốc!

Hôm nay, bà sẽ kể cho các con nghe câu chuyện về ông An Yong Bok, một ngư dân dũng cảm ở thời Joseon, người đã bảo vệ Ulleungdo và Dokdo. Vậy thì, các con có muốn nghe xem ông An Yong Bok đã làm gì để bảo vệ hai hòn đảo này không nào?

Cùng hát bài hát mở đầu câu chuyện

Hãy cùng bắt đầu hành trình bước vào câu chuyện "Ulleungdo và Dokdo là của đất nước chúng ta! An Yong Bok" nhé!

♪ Một Hai Ba Bốn! Câu chuyện bắt đầu! Hãy cùng lắng nghe câu chuyện đầy thú vị này nhé. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Các con đã sẵn sàng chưa nào? Một Hai Ba Bốn! Xuất phát thôi. Bíp Bíp!

Kể chuyện

Ngày xưa ngày xưa, vào thời Joseon, có một ngư dân tên là An Yong Bok sống ở Dongnae. An Yong Bok là người rất chính trực, luôn làm những điều đúng đắn. Một hôm, trên đường đánh cá trở về từ ngoài biển, ông gặp một người đàn ông đến từ đảo Ulleungdo. Người đàn ông đó đã kể chi tiết cho An Yong Bok nghe về những gì đã xảy ra trên đảo Ulleungdo.

“Đảo Ulleungdo nơi tôi sống, cứ hễ ra khơi đánh cá là lại đau đầu vì người Nhật.”

An Yong Bok ngạc nhiên hỏi.

“Người Nhật sao?”

“Đúng vậy. Họ nói Ulleungdo và Dokdo là đất của họ, rồi bắt sạch cả cá. Vì thế mà chúng tôi chẳng còn con cá nào để bắt cả. Chúng tôi cũng đã chiến đấu với chúng, nhưng chúng lại bỏ chạy hoặc thậm chí còn tấn công để gây rối nữa. Thật tức không chịu được.”

Kể chuyện

Nghe những lời đó, An Yong Bok đã kể lại chuyện này cho người bạn của mình là Park Eo Dun. Park Eo Dun cũng giận sôi người.

“Chuyện như vậy sao có thể xảy ra ở Joseon, đất nước của chúng ta được chứ!”

“Tôi cũng nghĩ vậy. Ulleungdo và Dokdo rõ ràng là của đất nước chúng ta mà! Dù họ có thèm muốn đến đâu, thì đó vẫn là của đất nước chúng ta, không thể thay đổi được!”

“Tôi thấy bức mình quá! Chúng mà bắt hết cá thì ngư dân chúng ta sống bằng gì đây!”

“Chúng ta đi ngay thôi!”

An Yong Bok và bạn lập tức lên thuyền đến Ulleungdo và Dokdo. Đến nơi, họ thấy đúng như lời người ngư dân kia đã nói.

Có vô số thuyền của người Nhật. Lưới nào cũng đầy ắp cá.

An Yong Bok giận dữ hét lên.

Kể chuyện

“Này bọn kia! Cút ngay! Sao các người dám đến đất và biển của chúng ta để ăn cắp! Về nước của các người ngay đi!”

Nhưng những người ngư dân Nhật lại cười khẩy.

“Người là ai mà dám ra lệnh cho chúng ta?”

“Chúng ta bắt cá gì thì có liên quan gì đến người?”

An Yong Bok càng giận hơn và hét lớn.

“Ta là An Yong Bok, ngư dân của đất nước Joseon này! Nếu các người không cút ngay, ta sẽ không để yên đâu! Hãy quay về đi!”

Nhưng số lượng ngư dân và thuyền của Nhật Bản nhiều hơn hẳn. Họ nhanh chóng bao vây An Yong Bok và người bạn của cậu rồi tấn công. Dù đã cố hết sức, họ vẫn bị bắt và bị lôi lên thuyền của người Nhật. Bị trói chặt tay chân, An Yong Bok và bạn bị đưa đến Nhật Bản.

“Chúng ta cứ thế này mà chết thì sao đây.”

Kể chuyện

Park Eo Dun buồn bã lo lắng. Nhưng ngay cả lúc đó, An Yong Bok vẫn nắm chặt tay và nói đầy quả quyết.

“Cậu nói gì vậy. Chúng ta không làm gì sai cả. Thậm chí như thế này còn hay nữa. Ta nhất định phải gặp được người đứng đầu của Nhật Bản để đàm phán một lần cho xong. Để họ không bao giờ dám bén mảng đến gần Ulleungdo và Dokdo nữa!”

Ngay khi đến Nhật Bản, An Yong Bok bị giải đến trước mặt tên thái thú người Nhật. Nhìn thấy An Yong Bok, thái thú cười khẩy.

“Người dám lớn tiếng với ngư dân của chúng ta sao? Gan người cũng to lắm đấy!”

An Yong Bok trừng mắt nhìn tên thái thú và nói.

“Đúng vậy. Hãy tự thấy xấu hổ đi! Tùy tiện đến nơi không phải đất của các người, bắt sạch cá thì có gì là đường đường chính chính chứ!”

Kể chuyện

“Người có bằng chứng nào chứng minh Ulleungdo và Dokdo là đất của Joseon không?”

Như chỉ chờ câu hỏi đó, An Yong Bok lập tức trả lời.

“Đương nhiên là có! Từ xưa đến nay, đây là đất của Joseon và điều này đã được ghi lại trên bản đồ. Hơn nữa, khoảng cách đến Joseon cũng gần hơn. Từ Joseon chỉ mất một ngày đi thuyền là đến nơi, còn từ nước các người thì phải mất đến năm ngày. Tại sao các người lại không biết điều đơn giản đó chứ?”

Thái thú suy nghĩ một hồi, rồi lại hỏi.

“Người là lính của Joseon sao? Vì sao lại liều mạng bảo vệ Ulleungdo và Dokdo? Ta có thể giết chết người ngay ở đây.”

Nghe thái thú nói vậy, An Yong Bok không hề sợ hãi mà còn dũng dạc nói lớn.

“Ta là một ngư dân của Joseon. Là một ngư dân, việc yêu thương vùng biển của đất nước mình là điều đương nhiên phải không? Dù người có giết ta thì Ulleungdo và Dokdo vẫn mãi là đất của Joseon!”

Kể chuyện

Thái thú vô cùng khâm phục lòng dũng cảm và tình yêu đất nước của An Yong Bok.

“Sao mà một ngư dân lại có thể dũng cảm và chính trực đến thế. Đáng tiếc là đất nước mình lại không có người như vậy.”

Nghe lời An Yong Bok, thái thú đã đưa ra quyết định.

“Được rồi, đúng như người nói, Ulleungdo và Dokdo chắc chắn là đất của Joseon. Từ nay về sau ta sẽ không cho bất cứ ngư dân nào đến gần đó nữa. Giờ thì các người hãy trở về đi.”

An Yong Bok và bạn đã trở về nhà an toàn. Từ đó, thuyền của người Nhật không còn bén mảng đến đó nữa. Người dân có thể thoải mái đánh cá trên vùng biển Ulleungdo và Dokdo. Tất cả là nhờ vào ngư dân An Yong Bok dũng cảm và thông minh của Joseon đấy các con ạ!

Giới thiệu Văn hóa và Ngôn ngữ Hàn Quốc

Các con thấy câu chuyện bà kể có thú vị không nào? Ngư dân An Yong Bok đã nói rằng Ulleungdo và Dokdo là của đất nước nào vậy các con?

Đúng rồi. Thời đó là đất của Joseon, và bây giờ là của Hàn Quốc. Trong "Ulleungdo wa Dokdo" (Ulleungdo và Dokdo), để nối hai từ có cùng chức năng, chúng ta dùng "wa" (và). Những cũng có lúc phải dùng "gwa" (và). Nếu từ đứng trước có phụ âm cuối (batchim), chúng ta dùng "gwa". Cũng giống như "An Yong Bok gwa Park Eo Dun" (An Yong Bok và Park Eo Dun). Nếu từ đứng trước không có phụ âm cuối, chúng ta dùng "wa" giống như "Ulleungdo wa Dokdo" Ulleungdo và Dokdo. Bây giờ, các con hãy thử tìm xem còn từ nào có thể nối được như thế không nhé!

Lý do An Yong Bok và Park Eo Dun đi Nhật Bản là gì nhỉ?

An Yong Bok đã đến Nhật Bản để chấn chỉnh việc người Nhật bắt cá và quấy rầy người dân Joseon tại vùng biển ngoài khơi Ulleungdo. Ông đã dũng dạc khẳng định rằng Ulleungdo và Dokdo là của đất nước Joseon, nhờ đó đã được một thái thú của Nhật công nhận và trở về. Người dân gọi An Yong Bok là người bảo vệ Ulleungdo và Dokdo. Ngày nay, "Lực lượng Bảo vệ Dokdo" đang ngày đêm canh giữ hòn đảo này. Bạn nào muốn tìm hiểu thêm về Dokdo, vùng đất của Hàn Quốc, hãy ghé thăm trang web "Doran Doran Kho Truyện Kể Của Bà" nhé!

Tóm tắt lại câu chuyện

Các bạn nhỏ, hãy cùng bà tóm tắt lại câu chuyện "Ulleungdo và Dokdo là của đất nước chúng ta! An Yong Bok" nhé?

Nhờ có An Yong Bok dũng cảm, người đã bảo vệ Ulleungdo và Dokdo, mà ngư dân thời Joseon đã có thể yên tâm đánh bắt cá tại vùng biển của hai hòn đảo này. Ngày nay, mọi người vẫn luôn nhớ và biết ơn hành động dũng cảm của ông.

Chúng ta sẽ không quên tình yêu đất nước của ông, hãy cùng nhau trở thành những người bảo vệ Dokdo và hát vang bài hát "Dokdo là của nước chúng ta" nhé!

♪ Theo đường biển về phía Đông Nam của đảo Ulleung 87K / Một hòn đảo cô đơn, là quê hương của các loài chim

Dù cho bất kỳ ai có khăng khăng nói đó là đất của họ / Thì Dokdo vẫn là của đất nước Hàn Quốc! Của đất nước Hàn Quốc!

Hát bài hát kết thúc câu chuyện

Vậy thì, bây giờ chúng ta cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện và chào tạm biệt bà nhé! Cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện nào!

♪ Một Hai Ba Bốn! Chúng con đã được nghe câu chuyện rất hay.

Câu chuyện khiến tấm lòng chúng con trở nên ấm áp. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Vui thật đấy ạ. Một Hai Ba Bốn! Hẹn gặp lại bà ạ. Bíp Bíp!

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Bà Kể Chuyện Vui Nhộn hẹn gặp lại các con trong lần sau nhé. Tạm biệt!